

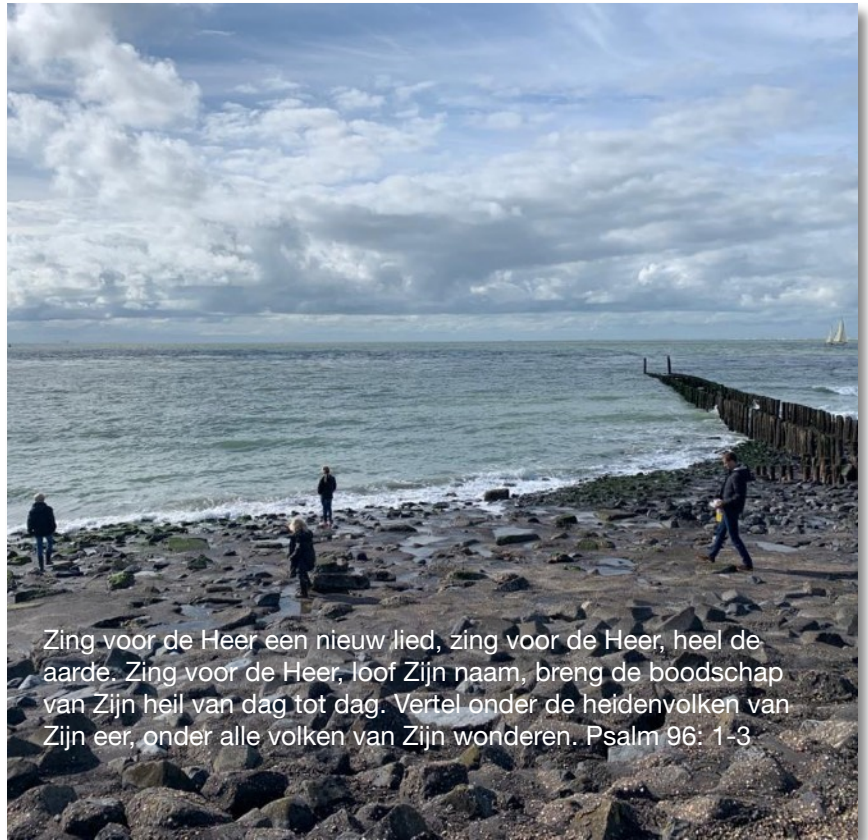
GR T NIEUWS

Oktober 2020 - volgnummer 33

‘Luctor et Emergo’ - ik worstel en kom boven...

Je bent een Zeeuw of je bent het niet;-)
Ik zit op de bank in Zeeland terwijl ik nadenk over deze nieuwsbrief. Hoog nodig om jullie er weer een te sturen. We zijn een poosje ‘onder water’ geweest. Even weg - we hebben niet van ons laten horen. In deze nieuwsbrief praten we jullie bij. Pak een bakje koffie, bolus of Zeeuwse babbelaar, of gewoon iets anders lekkers, en lees rustig verder.

Het is 15 maart 2020 - we gaan ruim een half jaar terug in de tijd. Het is nog even spannend, maar onze vlucht gaat nog steeds zoals gepland. We ontmoeten de laatste mensen in Phnom Penh. Afscheid nemen, dat is waar deze weken over gaan. We hebben iedereen kunnen ontmoeten die we nog graag wilden zien. Sak, onze ‘oude’ househelper die zoveel geholpen heeft in de eerste jaren. Onze vrienden waarmee we zo vaak gegeten hebben en daarna altijd samen gingen zingen. Maar natuurlijk ook het Alongsidersteam in Phnom Penh, het Shalom Valley team in Kep. Pon & een hoogzwangere Srey An (Hosanna werd 1 dag na ons vertrek geboren..). En de lijst is nog veel langer. En toen het vertrek uiteindelijk daar was kwamen nog een heleboel vrienden gedag zeggen op het vliegveld. #Dankbaar! En eigenlijk kenmerkt dit hoe deze tijd is gegaan en wat we het meeste missen. Natuurlijk missen we Shalom Valley, ‘ons’ huis, het straat-eten, de natuur, zeker, maar het allermeeste zijn het de mensen. Eenmaal in het vliegtuig zit ik (Mart-Jan) achter een ander gezin. Man, vrouw en een dochtertje van Amy’s leeftijd. Terwijl het vliegtuig wordt klaargemaakt voor vertrek raak ik met hen aan de praat. Ze waren op rondreis door Azië toen Corona uitbrak. Halsoverkop is de reis afgebroken en zijn ze op weg naar Europa. In hun ogen zie ik iets van angst. Gezondheid is prioriteit. Ze vertellen me dat ze op weg naar zijn een Scandinavisch land met het idee daar in een dorpje af te wachten wat er komen gaat. Terwijl de vlucht vertrekt en ik Phnom Penh onder me weg zie glijden gaan er veel emoties en gedachten door me heen. Ook het gesprekje van net met het gezin voor me. Hoe anders vertrekken wij. Onze tickets stonden geboekt voordat Corona bestond - precies op de datum dat we nog ‘gewoon’ weg konden. Alle afscheidsmomenten konden we meemaken. De Europese grenzen nog open. Geen angst, maar een vreugdevol einde en onderweg naar een nieuwe toekomst. De God die ons heeft geleid en bewaard in de tijd in Cambodja reist mee. Hij is met ons in Europa, en Hij blijft achter bij onze Cambodjaanse vrienden. Wat er ook gebeuren zal, wat ons ook zal overkomen. Hij is. Zijn naam is Ik Ben en Hij zal er zijn...

Zing voor de Heer een nieuw lied, zing voor de Heer, heel de aarde. Zing voor de Heer, loof Zijn naam, breng de boodschap van Zijn heil van dag tot dag. Vertel onder de heidenvolken van Zijn eer, onder alle volken van Zijn wonderen. Psalm 96: 1-3

VOET OP NEDERLANDSE BODEM

De 16e kwamen we in Nederland aan. Van 28 graden in Cambodja naar een graad of 4 in Brussel. Moe natuurlijk. Maar vooral ook super dankbaar. Ook heel gek - geen knuffels, geen fysiek contact. Even iets dieper in elkaars ogen kijken en dat was het dan. Vreemd, maar we hebben er allemaal mee te maken.

De Veerseweg in Middelburg. Dat was de volgende stop. We wonen nog 1 maand in het huis waar we ook woonden voordat we - 6 jaar geleden - naar Cambodja gingen. Fijn om weer op die vertrouwde plek te zijn. Leuk detail was dat de kleine spijkertjes nog in de balk zaten waar we de letters van Amy's naam aan hingen na haar geboorte. Als een baby van net drie maanden ging ze met ons mee - nu is ze een hele jongedame;-) Wat een verschil. Koffers uitpakken - 300 kg bagage - uitzoeken van

spullen die we nog op een zolder hadden staan, inschrijven, jetlag. Zomaar wat woorden die in ons opkomen als we aan die tijd terug denken.

Ik geloof dat het de 16e of 17e was dat premier Rutte zijn eerste persconferentie gaf over Corona. Maatregelen afkondigde waarmee het plaatje zoals we ons dat een beetje hadden voorgesteld voor de zoveelste keer veranderde. We hadden een maand in Middelburg gepland om onze broers en zussen in de thuisgemeente weer te ontmoeten. Dat kon gelukkig nog 1 keer doorgaan. Het was goed om elkaar weer te zien. We ervoeren extra hoe waardevol het is om 'als gemeente' samen te kunnen komen. Iets dat we in Cambodja ook hadden, maar dan altijd maar zo klein.

SCHOOL, MAAR DAN ANDERS...

De scholen dicht en thuis lesgeven. De homeschool-boeken weer open. Hmm. Niet helemaal wat we voor ogen hadden. Joy, Micha en Amy zagen er juist zo naar uit lekker nog een aantal weken écht in hun eigen klas op de Regenboogschool te zitten. De school heeft ons al die jaren in Cambodja geholpen. Advies, materialen, CITO's, en nog veel meer. Wat een prachtig cadeau! Nu hoopten we er met elkaar een mooie punt achter te zetten. Maar ook dat zag er heel anders uit. Het was best even een domper. Voor de kids, maar ook voor ons. Want daar zaten we weer met z'n 5-en thuis. Balen dus, maar het homeschoolritme pakten we in elk geval zo weer op. We hadden inmiddels wat ervaring. Na 4 weken in Zeeland verhuisden we naar Almere. Vrienden hielpen ons en die morgen reden twee auto's en een bus voor. Veel spullen hadden we nog niet dus het inpakken was snel gedaan. We gingen om 09:00 van start en om 09:45 was alles ingeladen;-) Eenmaal in Almere begon het uitpakken, op z'n plek zetten, in elkaar zetten weer helemaal opnieuw. - Bijzonder om 'onze' nieuwe plek binnen te stappen - in de wetenschap dat dit de plek is waar we de komende tijd vanuit mogen wonen, werken en leven. Vol verwondering over hoe we deze plek op een bijzondere manier van de Heer hebben gekregen. Het is Zijn huis en we mogen het de komende tijd gebruiken en delen met anderen. Het uitpakken van alle spullen bracht de nodige emoties. Dingen die mensen in Cambodja toch nog snel even in onze handen gedrukt hadden of de spullen die van de zolder afkwamen en die we weer een plekje gaven. Inmiddels staat het allemaal weer... Thuis.

ALONGSIDERS IN NEDERLAND

Alongsiders is met ons mee naar Nederland gekomen. In de vorige nieuwsbrief hebben we daar wat over geschreven. Toen zijn we ermee aan de slag gegaan - nu staat er al een heleboel meer.

Eigenlijk is het vollediger om te zeggen dat Alongsiders voor ons uit is gereisd. Tom - die een stage liep op Shalom Valley - heeft eenmaal terug in Nederland 5 anderen geïnspireerd en heeft een groep Alongsiders in Rotterdam gestart. Super gaaf om te zien hoe dat ontwikkelt. We hebben regelmatig contact en horen dan hoe ze impact mogen maken in het leven van hun jongere broer of zus.

Zo hoorden we laatst het verhaal van een van de Alongsiders die samen met zijn jongere broer aan de slag was met de challenge om iemand anders te zegenen.

Samen met zijn jongere broer hadden ze bedacht om de schuur van zijn moeder op te ruimen. Het was een enorme bende en samen maakten ze er wat moois van. Einde van het verhaal zei z'n moeder helemaal blij "dit is mijn schuur", wow! Gewoon een eenvoudige actie - maar met een leuk resultaat.

Bij deze **challenge** kijken we naar Jezus - onze Meester - en hoe Hij anderen zegent. We imiteren Hem en kijken om ons heen wie wij mogen zegenen. We zegenen door onze woorden, daden of door iets te geven. En gedurende de challenge kijken we in de Bijbel wat de Heer Jezus ons daarover leert. Super mooi.

Word je nieuwsgierig? Neem eens een kijkje op de **website** en ontdek hoe we werken met **challenges**.

Naast het groepje in Rotterdam is er ook een groep gestart in Almere Haven, en werken we samen met Youth for Christ in het grote-broer-project. Allerhande gesprekken zijn gaande met andere netwerken. We zien Alongsiders vooral als een 'tool' die anderen kunnen inzetten. Het gaat niet om Alongsiders op zich, maar om discipelschap als de grote opdracht aan ons. Jezus sloot Zijn tijd op aarde af met de woorden "Ga en maak discipelen van alle volken...".

De vraag die steeds door mijn hoofd speelt is: Doe ik dat? Hoe doe ik dat? Hoe is dat voor jou? Naast wie loop jij? Wat is zijn / haar naam? En loopt er ook iemand naast jou? Ik ben ervan overtuigd dat de opdracht van Jezus ook nu nog staat en dat dat betekent dat we allemaal iemand zouden moeten hebben waar we naast lopen, waar we aan doorgeven wat we zelf ontvangen hebben. Intentioneel en relationeel. Net als dat Jezus dat zelf deed.

Hierin zit de challenge, de uitdaging. Ik herken in mezelf zo veel van individualisme, en regelmatig ervaar ik weerstand om Jezus te volgen in Zijn methode. Hoe maakte Jezus Zijn discipelen? Ik voel me vaak zwak, maar wil van Hem blijven leren.

Daarom zijn wij zo ontzettend dankbaar voor wat we hebben gezien in Cambodja en wat we daar mochten leren. Ons gebed is dat we dat hier in Nederland en in Europa ook weer zullen leren. Dat we Jezus zullen volgen in Zijn leer én in Zijn methode. Doe jij mee? Voor wie kan jij een Alongsider zijn? We zien steeds opnieuw dat het echt hét verschil maakt.

Het afgelopen half jaar hebben we veel werk verzet:

- Er is **een online training** gemaakt en in gebruik genomen
- **De eerste challenges** zijn gemaakt (BELLS) en worden gebruikt. De reacties zijn positief.
- We zijn dankbaar voor mooie contacten - we zien hoe we samen kunnen werken met anderen en hoe verschillende **partners** aan boord komen met een stuk expertise of financiële ondersteuning.

We hebben het regelmatig over 'onze Alongsidersfamilie'. Afgelopen week is in Cambodja Noeun, een jongere broer, verdronken. Cambodja heeft dit jaar erg veel last van regen. Grote delen van het land zijn overstroomd en er zijn tientallen doden gevallen. Duizenden zijn hun huis kwijt en de schade is enorm. Noeun, die zelf niet kon zwemmen, sprong in het water om zijn vriend (ook een 'jonge broer') te redden die werd meegesleurd door het water. Zijn Alongsider, Kalin, is hem gaan zoeken en heeft hem uiteindelijk gevonden. Hartbrekend. Wij voelen mee. We hebben deze jongens ontmoet op een van de eerste kampen op Shalom Valley. We herkennen zijn gezicht. We hebben met hem gezongen, God aanbeden. Samen outdoor spelen gedaan. En nu is hij er niet meer. Tenminste, niet meer hier. Hij is in de hemel. We kregen kort na het overlijden bericht hoe Noeun, die zijn leven gaf voor zijn vriend, door zijn Alongsider de liefde van Jezus heeft leren kennen. Dat raakt ons. Want daar gaat het om. Dat is waar Shalom Valley voor gebouwd is. Dat is waarvoor we ons inspannen binnen Alongsiders. Dat is de kern.

We hebben een broer verloren. Iemand van de familie. We huilen mee. Vandaag treuren we, huilen we. Morgen zetten we ons weer in voor Alongsiders. We willen dat meer jongeren een Alongsider krijgen. In Cambodja, Kenia, India maar ook in Nederland. Op dit soort momenten ervaren we familie, missen we Cambodja en trekken we samen op met de boodschap van hoop. En die hoop is even levend in Cambodja als hier in Nederland. Gelukkig!

ALMERE

En nu zijn we dus Almeerders. Polderbewoners. Almere is een relatief nieuwe stad met 210.000 bewoners en nog altijd groeiend. Wat ons opvalt is het vele groen. Heerlijk ruim opgezet. Micha en Amy hebben wat leuke speelkameraadjes in de buurt. Binnen 10 minuten lopen zijn we in het bos en met een kleine 20 minuten zitten de kids op school. Lekker centraal in het land en 8 minuten lopen van het missiecentrum vanwaar we veel werken voor Alongsiders en waar we ook mogelijkheden hebben om ons in de gemeente in te zetten en, samen met hen, voor Almere. Binnen de huidige regelgeving hebben we zo toch behoorlijk wat mensen over de vloer en leren we veel nieuwe mensen kennen.

KIDSKRIEBELS

We hebben de kids gevraagd om dit keer zelf iets te schrijven. Lees lekker mee met hun krabbels:

JOY

Hoi!

Op de middelbare school is het leuk. Ik doe VWO-Technasium. Wat Technasium is zal ik zo uitleggen. Ik heb nu zeven of acht weken op het Helen Parkhurst gezeten en het gaat goed. Het is een openbare school, maar tot nu toe vind ik dat niet heel erg lastig, alleen soms een beetje spannend als ik voor het eten bid ofzo.

Twee weken voor de herfstvakantie had ik een week met heel veel toetsen maar dat ging goed. Voor wiskunde had ik een 9,7! Dat vond ik gaaf want dat vond ik de spannendste toets.

De week voor de herfstvakantie hadden we een activiteitenweek. Op maandag gingen we naar een survival-park, op dinsdag gingen we dansen met een professionele danseres en op woensdag gingen we naar de Kemphaan, daar kun je allemaal parcours doen en klimmen. Donderdag en vrijdag waren gewone schooldagen.

Ik vond dat erg leuk en heb ook genoten van de herfstvakantie.

Ik heb nog niet echt een vriendin ofzo maar het contact met m'n klasgenoten is wel leuk. Ik hoop en bid wel dat ik die snel krijg. Mijn favoriete vakken zijn denk ik wiskunde, Frans en O&O. O&O staat voor onderzoeken en ontwerpen. Er komt een opdrachtgever, die vertelt ons een probleem en diegene heeft een programma van eisen, eisen waar ons idee dat we voor hem gaan uitwerken aan moet voldoen. We hebben een hele volgorde van dingen die we moeten doen, vooronderzoek, een onderwerp kiezen en dat uitwerken, enz. Dat vak hoort bij mijn schoolrooster, dat is het extra vak omdat ik Technasium doe. Nederlands en BO (bewegingsonderwijs) vind ik het minst leuk. Gym vind ik een beetje saai en Nederlands is met allemaal van die regeltjes en DT's en zo:). Ik heb wel best veel huiswerk maar in het weekend probeer ik altijd om geen (of zo weinig mogelijk) huiswerk te hebben. Dat lukt tot nu toe goed. Zo, nu weten jullie een beetje over mijn school:)

Thuis is het ook leuk, en het is echt wel ons eigen plekje (aan het worden). Ik deel een slaapkamer met Amy, maar dat is niet erg, want af en toe ruimen we de kamer op:))

Wel mis ik onze vrienden in Cambodja. Gelukkig kan ik met een paar van hen contact hebben via de app.

Mijn nichtje woont ook in Almere dus dat is wel erg fijn, dan zie ik haar ook regelmatig. Nu is het wel wat minder doordat ik nu vaak druk ben met school. Wij kunnen hier nóg wel naar de kerk, dat vind ik ook erg fijn, want dan zie je iedere week toch nog wat bekenden. In de kerk help ik ook eens in de maand met de crèche en dat vind ik leuk want ik houd van kleine kinderen/baby's:)

Vandaag was ik ook ingevallen voor de crèche, maar jammer genoeg kwamen er geen kinderen.

Op donderdagmiddag heb ik vioolles. Dat is ook erg leuk. Ik geniet ervan en het is erg leuk om samen te spelen met mijn viooljuf. Zij kan mij goede tips geven. Een paar weken geleden heb ik voorgespeeld samen met nog twee leerlingen van mijn viooljuf. Het was gaaf en leuk, want in Cambodja was dat eigenlijk niet en speelde ik vooral alleen.

Op vrijdag is er om de week de 'Rockclub', een club waarbij ze coole dingen doen, wijkspellen, voetballen, enz. Op de vrijdagen daartussen is er 'girls-paradise', voor meiden, cupcakes bakken enz. Daar ga ik als ik kan ook naartoe. Om de week op maandag is er kerngroepavond van de jongerenclub waarin ik zit. We hebben het iedere keer over een ander thema. Verslaving, vrij van duisternis, allemaal dat soort thema's. Het is leuk. Zo, nu heb ik jullie een beetje verteld hoe het gaat, vooral over school:))

Doei! Veel groetjes Joy en wie weet tot de volgende keer:)

Amy.
School.

Mijn juf is heel lief.
Ik luister goed naar de juf.
De juf helpt me goed.
Het is wel jammer want sommigen
Kinderen luisteren niet goed.

Amy.
Cambodja.

Cambodja, daar ben ik opgegroeid.
Mijn beste vriendin is Marea.
Mijn beste vriend is Phearom.
Nu gaat het niet goed want er is een overstroming in Cambodja.
Mijn favoriete plek is Cambodja.

Amy.
Thuis.

Thuis is het leuk, gezellig en fijn.
Mama en papa zijn lief en leuk.
M'n zus en broer ook.
Amy

Buiten

Buiten is het leuk en fijn. Ik heb leuke vriendinnen en vrienden.

Amy
De kerk.
Ik heb club
De kerk is speciaal. Daar hoor je Gods woord.

Hoi iedereen, Hier Micha.

Ik zit op scouting en dat is erg leuk.

Zometeen ga ik jullie leren hoe je een mastworp moet maken, maar eerst even wat persoonlijke informatie. Het gaat goed met mij en ik vind het hier heel leuk. Ik heb een hele leuke buurjongen die Elano heet, en ik speel heel vaak met hem.

Ook woont hier in Almere wat familie dus dat is ook leuk. Nu ga ik jullie leren hoe je een mastworp moet maken. Een mastworp is een knoop die je kunt gebruiken aan het begin van een knoop, zoals bij een driepootsjording en bij een tweepootsjording

Hieronder zie je een plaatje van een mastworp, van mijn zakmes dat ik krijg en van de blouse van scouting.

Als jullie deze knoop thuis oefenen, en het lukt, dan kun je trots op jezelf zijn en kan je deze knoop nog veel vaker gebruiken voor als je een driepoot wil maken.

De afgelopen week hebben we een heerlijke vakantie in Zeeland gehad. Even een paar dagen eruit. Bos, strand en de Zeeuwse zeewind. Want ook al bevalt het ons hier in Almere prima, Zeeland blijft speciaal en voelt toch nog een beetje als thuis;-)

Inmiddels is de nieuwsbrief erg lang geworden. Dank je wel dat je tot hier gelezen hebt. Meer nieuws volgt de volgende keer.

DANK MEE:

1. voor de seizoenen in ons leven waarin de Here God ons vormt - met als doel dat we steeds meer op de Heer Jezus zullen gaan lijken en Hem zullen weerspiegelen.
2. voor vriendschappen
3. voor de Alongsidersfamilie in Cambodja en veel andere landen.
4. voor nieuwe contacten en het warme welkom van broers en zussen hier in Almere
5. voor de Alongsiders in Rotterdam en Almere.

BID MEE:

1. voor onze vrienden in Cambodja die worstelen met de gevolgen van hevige overstroming en de economische tegenslagen t.g.v. Covid19.
2. voor de familie van Noeun en voor Kalin, zijn Alongsider.
3. voor de transitie waar we als gezin doorheen gaan. Het opnieuw wennen aan het leven in Nederland. Dat we deze periode goed mogen doorgaan.
4. voor goede vriendschappen voor de kinderen. Natuurlijk om lekker te spelen, maar vooral leeftijdsgenootjes waarmee ze samen op kunnen trekken en elkaar kunnen aanmoedigen / steunen in het volgen van de Heer Jezus.

Tot de volgende keer weer!

We proberen jullie de volgende nieuwsbrieven weer wat frequenter te sturen.

Luctor et emergo - ik worstel en kom boven;-)

Hartelijke groeten van ons uit Almere,

Mart-Jan & Talitha
Joy, Micha en Amy

Praktische gegevens

Ons adres:

Mart-Jan en Talitha van der Maas
Jadeplantsoen 29
1339 EK Middelburg

Tel: +31 (0) 6 48 40 52 62

@ : amydmaas@me.com

W : www.2followus.com

Financiële ondersteuning:

Alongsiders betaalt ons geen salaris.
Voor de financiële kant van ons werk
zijn we volledig afhankelijk van giften.

Als je ons op die manier wilt
ondersteunen kun je je gift overmaken
naar het volgende rekeningnummer:

Stichting Nehemia (ANBI) o.v.v:
Project Alongsiders Nederland

IBAN: NL66 SNSB 0931 7011 39
BIC: SNSBNL2A

ThuisFront Team

Contactpersoon:

Erik Schot
@: erikschot@hotmail.com

Gebeds-app

Elke week sturen we een
actueel en concreet gebedspunt via
What's App. We horen terug dat dit
voor veel mensen een fijne manier is
om actief betrokken te blijven.

Wil je ook graag op deze manier
meebidden? Stuur ons dan even een
mailtje met je naam en
telefoonnummer op Whats-app.